
nimetus

Harmonia II

täpsustus

LA, MP erialale, teistele valikaine

õppejõud

A.Tool

eeldusaine(d)

asem

2

t kokku

60.0

t asem

30.0

t näd

2.0

EAP kokku

4.00

LO

0.0

GR

60.0

IND

0.0

SEM

0.0

PR

0.0

kvorm

asem

EAP

eesmärk

Kursuse eesmärk on õppida tundma häältejuhtimise aluseid ja tonaalharmonia põhimõisteid. Rõhuasetus on kromaatilisel harmoonial (alghelistikust väljumise võtted, altereeritud akordid, mažoor/minoor-helireast erinevad heliread). Kursuse käigus analüüsitakse, komponeeritakse ja esitatakse klaveril muusikanäiteid.

aine sisu

- Mažoorkolmkõla akustilised alused. Ülemhelid
- Arvutinotatsioon
- Häältejuhtimise ehk kontrapunkti alused kahehäälsuse näitel
- Elementaarkontrapunkt ja figuratsioon (läbiminev heli, abiheli, pide)
- Kromaatilisi helisid sisaldavate kahehäälsete muusikanäidete komponeerimise praktilised ülesanded
- Altereeritud kolmkõlad ja septakordid. Septakordist suurema helide arvuga akordid.
- Sujuva häälteliikumisega diatoonilised ja kromaatilised sekventsidsid
- 19. sajandi laiendatud funktsionaalharmonilise tonaalsuse alused
- Kolme- ja neljahäälsete muusikanäidete komponeerimise praktilised ülesanded
- Numbribassi (basso continuo) alused
- Sujuv (säätlik) häältejuhtimine neljahäälses seades
- Alghelistikust väljumise võtted (kaldumine ja modulatsioon) seoses klassikaliste vormiskeemidega (sonaadivorm) 18. sajandi teise poole ja 19. sajandi alguse muusikas
- Suurendatud sekstiga akordid, Napoli sekstakord ja kaugmodulatsioon
- Sissejuhatus mažoor/minoor-helireast erinevatesse heliridadesse (piiratud transponeeritavusega heliread: oktaatooniline ja heksatooniline)
- Helistikukäsitus ja piiratud transponeeritavusega heliridadel põhinevad akordijärgnevused 19. sajandi teise poole

muusikas teisendusteoreetilise (uusriemannilikust) vaatepunktist

- Võimalikult sujuva häälteliikumisega akordijärgnevused

- Muusikaanalüüsi alused

õpiväljundid

Aine läbinud üliõpilane tunneb käsitletud teemasid, valdab häältejuhtimise aluseid, laiendatud

funktsionaalharmoonilise tonaalsuse põhitõdesid ja alghelistikust väljumise võtteid. Üliõpilane oskab komponeerida, analüüsida ning klaveril esitada kahe-, kolme- ja neljahäälsid muusikanäiteid.

hindamismeetodid

Mitteeristav ja eristav hindamine.

Mitteeristav hindamine: sügissemestri arvestus eeldab aines seni käsitletud põhimõistete tundmist.

Eristava hindamise komponendid:

- 30% - osalemine tundides ja ülesannete lahendamine kursuse vältel

- 30% - lühiettekanne, milles üliõpilane analüüsib ja esitleb auditooriumile vabalt valitud teost

- 40% - kirjalik lõpueksam

hindamiskriteeriumid

Hinne A: Üliõpilane tunneb kõiki kursusel käsitletud teemasid ja rakendab neid loominguliselt. Muusikat analüüsides oskab originaalselt seostada õpitud oma eriala spetsiifikaga.

Hinne B: Üliõpilane tunneb kõiki kursusel käsitletud teemasid ja rakendab neid loominguliselt.

Hinne C: Üliõpilane tunneb häältejuhtimise ja funktsionaalharmoonilise tonaalsuse aluseid.

Hinne D: Üliõpilane tunneb häältejuhtimise põhialuseid.

Hinne E: Üliõpilane tunneb kursusel käsitletud teemasid elementaartasemel.

Hinne 0: Üliõpilane ei tunne kursusel käsitletud teemasid ja/või ei ole täitnud lõpueksamile pääsemise nõudeid.

kirjandus / repertuaar

Robert Gauldin, Harmonic Practice in Tonal Music. New York: W. W. Norton, 2004.

Kerri Kotta, Muusikateooria õpik. <http://mt.ema.edu.ee>

Johan Sundberg, Õpetus muusikahelidest. Tallinn: Scripta Musicalia, 1995.

Aare Tool, Piiratud transponeeritavusega heliread ja vorm Eduard Oja muusikas. Tallinn: Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia, 2016

ainekava koostaja

Aare Tool